

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

ความเพียรเราหนัก

เมื่อวานดูเหมือนไปโรงพยาบาลภูเขียวเอาของไปให้ ภูเขียว เกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ ไปส่งที่นั่นที่นี้อยู่ตลอดไม่เว้นแต่ละวัน ส่งให้โรงพยาบาลนั้นโรงพยาบาลนี้ เราช่วยจริงๆ การช่วยโลกนี้เรียกว่าช่วยเต็มเม็ดเต็มหน่วย เราไม่เอาอะไรเลย มีแต่ช่วยทั้งนั้น ได้มาเท่าไรออกหมด ไม่เอาอะไรเลย มีแต่ช่วยโลก ทางด้านวัตถุสมบัติต่างๆ ก็ออกหมด ธรรมะก็ออกมาตลอด การเทศน์ว่าการนี้ก็รู้สึกว่ามันต่อมาก ในประเทศไทยนี้ น่าจะไม่มีใครเทศน์มากกว่าเรา เอา ใครเห็นว่าอย่างไรว่ามา ที่ไหนก็มีแต่หลวงตาบ้าง ไปเทศน์ เทศน์ไม่หยุด

แต่เวลาบำเพ็ญก็แบบเดียวกัน เวลาไปบำเพ็ญเจ้าของแก่เจ้าของนี้ไม่ยุ่งกับใครเลย ไปองค์เดียวๆ ตลอด ไม่เคยไปกรรมฐานกับใครละ นิสัยอันนี้ก็แปลกๆ อยู่ ต้องไปคนเดียวๆ ถ้าไปสององค์สามองค์มันเป็นน้ำไหลบ่า มันไม่รุนแรง รับผิดชอบกันด้วยสัญญาตัญญา ไม่ต้องบอกว่ารับผิดชอบมันก็เป็นอยู่ในตัวนั้นแหละ ถ้าไปคนเดียวปั๊บป่าช้าอยู่กับเรา เท่านั้นละ ไปคนเดียวป่าช้าอยู่กับเราเท่านั้น ที่นี้อยากทำอะไรให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยของเจ้าของก็เอาเต็มเหนี่ยวเลย

โอ้ การบำเพ็ญธรรมในเพศของพระนี่รู้สึกว่ามันหนักเหมือนกันนะเรา เอาเต็มเม็ดเต็มหน่วย นั่งภาวนาถึงกันแตกก็มี เป็นอย่างนั้นละ ก็นั่งตลอดรุ่งๆ มันจะไม่แตกได้อย่างไร แต่เวลาพิจารณาตามผลที่ได้เราพิจารณาไปตามเหตุมันสมมูลกัน เป็นที่แน่ใจเจ้าของ อบอุ่นใจ ไม่บกพร่องในการบำเพ็ญ ไม่มีอะไรด้อยยิ่งกว่าจิตนะ จิตนี้ดีที่สุด ทราบกันเวลาทราบกัน สิ่งที่ทำให้จิตดีคือกิเลสมันอยู่ภายในจิต กิเลสหนาเท่าไร ยิ่งดี ดื้อจนไม่มีบาปมีบุญในหัวใจ นั่นละกิเลสทั้งนั้นละที่มันดื้อๆ ชัดกันเสียจน..

นี่ก็ออกภาวนาล้วนๆ เป็นเวลา ๙ ปี เรียกว่าตกรกทั้งเป็น หาความสบายไม่ได้เลย จะได้อยู่เป็นความสะดวกสบายไม่มีแหละ เหมือนตกรกทั้งเป็น ฟาดอยู่ ๙ ปี พรรษา ๗ ออกปฏิบัติ พรรษา ๑๖ จะว่าลงเวทีก็ลงพรรษา ๑๖ เป็นเวลา ๙ ปีพึดกับกิเลส ๙ ปี ยังไม่ลืมนะ เพราะมันเอากันแต่ละครั้งๆ นี่มันหนักๆ ทั้งนั้น กิเลสไม่ใช่เป็นของเล็กน้อย แหฬามมากทีเดียว น้ำตาร่วงอยู่บนภูเขาเราเคยมาแล้วให้บรรดาลูกศิษย์ลูกหาฟัง คือพลังของกิเลสกระแสนของกิเลสรุนแรงมาก ตั้งสติไม่อยู่ๆ คือมันรุนแรงขนาดนั้น

ที่นี้เวลาฝึกกรรมฐานวิภาธรรมกับกิเลสชัดกันนี้ไม่ใช่เล่นเหมือนกัน แต่เวลามันได้ผลได้การอดอาหารนะ พอดอาหารสติค่อยดีขึ้น สติดี ก็อดอาหารๆ แล้วสติดีขึ้นๆ

ที่นี่เมื่อเห็นผลอย่างนั้นแล้วมันก็ต้องเดินตามนั้น นักเบาก็ต้องเดินตามนั้น ออก
ภาวนาไม่ค่อยได้ฉันจึงหันนะเรา จนท้องเสีย คือมันดีเพราะการอดอาหาร ที่นี่เมื่อมันดี
ทางนี้ถึงจะทุกข์ยากลำบากก็ต้องทน ผลอย่างอื่นไม่ค่อยมีเหมือนการอดอาหารสำหรับ
นิสัยของเรา ปฏิบัติด้วยความอดอยากจริงๆ ฉันให้อุ้มไม่ได้ละ ภาวนาที่สติล้มเหลวๆ
ถ้าอดอาหารแล้วสติดี ๆ เมื่อมันดีได้ผลตรงไหนมันก็ต้องหนักทางนั้น

เพราะฉะนั้นการอดอาหารจึงเป็นประจำ ท้องเสียนะ เวลาลงเวทีแล้วฉันจึงหัน
ตามปรกตินี้ท้องก็ยังเสีย เสียตลอดเลย มันได้เสียมาแล้วตั้งแต่เราภาวนาด้วยการอด
อาหาร จนกระทั่งลงเวทีแล้วท้องมันก็ไม่หาย จนท้องเสียเรื่อยไปเลย ดีว่าได้ยาหมอเต็ง
ที่ว่านี่นะ นั่นละท้องเสีย เสียขนาดจะไปจริง ๆ ได้ยาหมอเต็งมาฉัน พ้นตัวขึ้นมาได้นะ
จึงได้ช่วยชาติบ้านเมืองเรา ระวังช่วยชาติเสียด้วย เราจนได้กำหนดว่าถ้าเป็นอย่างนี้แล้ว
จะตายในระยะนั้น ๆ แต่มันก็ฟื้นขึ้นมาได้

นี่เพราะการอดอาหารมาตั้งแต่ประกอบความพากเพียร เวลาลงเวทีพัดกับกิเลส
ขาดสะบั้นลงไปหมดแล้วที่นี้การฉันจึงหันก็ฉันธรรมดา แต่ท้องก็เสียมาเรื่อย มันได้เสีย
แล้วเสียมาเรื่อยนะท้อง โอ้ย เราทำอะไรมันมีแต่หนัก ๆ ทั้งนั้นแหละ นิสัยก็เป็นนิสัยอัน
นี้ด้วย นิสัยผาดโผนโจนทะยาน เอาจริงเอาจังเอาเป็นเอาตายเข้าว่าตลอดเลย
ไม่เช่นนั้นไม่ทันกับกิเลส ต้องได้เอาอย่างหนัก ๆ ที่เดียว ครั้นเวลาผลมันได้มันได้จาก
การอดอาหารนะ

นี่ละมันท้องเสียเพราะนี้เอง ถ้าอดอาหารภาวนาดี ถ้าฉันลงไปแล้วไม่ดี ที่นี้อัน
ไหนดีมันก็หมุนใส่ฉันนั้นซิ อดก็อด เป็นก็เป็น ตายก็ตาย ธรรมเกิดในจุดนี้ จุดอด
อาหาร ที่นี้มันก็ขัดตั้งแต่อดอาหาร ไม่ค่อยฉันละ ถ้าฉันจึงหันไปแล้วมันจะรู้ในความ
เพียร คือสติของเราเราดูของเรา ความเพียรไม่ดี ถ้าอดอาหาร ๆ แล้วความเพียรดี สติ
มันคงเป็นลำดับลำดับา ที่นี้มันก็หนักทางนั้นแหละ จนท้องเสียเพราะไม่ฉันจึงหัน

ยาหมอเต็งนี้สำคัญ นึกว่าจะตายเพราะท้องเสีย ฟื้นขึ้นมาได้นะ คือถ่ายท้องวัน
หนึ่งไม่ทราบวากี่หน ถ่ายเท่าไรมันก็อ่อนลง ๆ พอได้ยาหมอเต็งมานี้ฉันลงไปมันฟื้นตัว
ขึ้นมา แต่ก็ทราบล่วงหน้าแล้วว่าโรคอันนี้จะปฏิบัติอย่างไร แถบออกไฉไลท่านอย่าตกใจ
นะ เวลาฉันยานี้แล้วท้องจะถ่ายเหมือนกัน แต่การถ่ายท้องด้วยอำนาจของยานี้ไม่เพื่อย
ไม่ทำอะไรให้กำเริบเหมือนโรคมันพาให้ถ่ายท้อง

ที่นี้เวลาฉันยาหมอเต็งลงไปมันก็ถ่ายเอาจริง ๆ ฉันมากเท่าไรยิ่งถ่าย แถบบอกว่า
ไม่ต้องตกใจ ว่าอย่างนั้น ถ่ายก็ไม่เพื่อย มันก็ถ่ายจริงๆ ละ หมดฤทธิ์เดชของมัน
จากนั้นมาก็หาย แน่อย่างนั้นนะ เวลาถ่ายท้องด้วยโรคนี้ถ่ายเท่าไรยิ่งเพื่อยลง ๆ ถ่าย

ด้วยอำนาจของยานี้ถ่ายเท่าไรก็ไม่เพื่อย กิติ์ขึ้น เป็นอย่างนั้นละ มาระยะหลังนี้ดี ท้องก็ ดี ทุกวันนี้ท้องดี ฉันจึงหันได้อยู่ธรรมดา เพราะฉะนั้นธาตุชั้นธถึงพอเป็นไปได้

ได้พยายามเปลี่ยนอิริยาบถให้สม่ำเสมอ เข้าตั้งแต่สว่างลงจากกุฏิแล้วออกไป นุ่ง ไปหมดทุกทิศทุกทาง มานี้ๆ เข้าครัว เดินเปลี่ยนอิริยาบถ เมื่อเช้านี้เดินจริงๆ ตั้งแต่สว่าง เดินออกจากวัดนี้ไปเรื่อย วกนี้เข้าครัว ออกจากครัวขึ้นกุฏิก็ลงมาเดิน มากเมื่อเช้านี้ ธาตุชั้นธก็ดีขึ้น เมื่อเช้านี้เดินแข็งแรงอยู่ มันอ่อนลงทุกวันๆ จะทำ อย่างไร เดินไปเตาะเตาะๆ ไปตามศาลาลงมาเพื่อยแล้ว เดียวนี้เป็นอย่างนั้น

ที่มาเป็นอย่างนี้ก็เพราะว่าความเพียรเรามันหนัก ตั้งแต่เวลาประกอบความ เพียรหนัก ที่นี้มันก็มาบีบเอาตอนแก่ แต่เราก็ภูมิใจว่าผลที่ประกอบความเพียรได้สม มักสมหมาย มันจะเป็นอะไรเราก็อบอุ่นใจ เพราะความเพียรทางจิตใจเราได้ผล นิสัย อันนี้มันไม่ค่อยเหมือนใครมันเป็นอย่างไรก็ไม่ทราบ มันไม่ค่อยพอดีนิสัยเรา มักจะ ผาดโผนรุนแรงตลอด จนพ่อแม่ครูจารย์มันเราได้รู้เอาไว้ เวลามาแล้วเรื่องภาวนาให้ ท่านฟัง คือวันไหนนั่งตลอดรุ่งๆ นั้นแหละมาแล้วให้ท่านฟัง ที่แรกท่านก็ชมเชย เอา จนกระทั่งถึงเอาเอาลงไปที่นี้ท่านว่า ได้หลักแล้ว อัดภาพนี้มันตายเพียงคนเดียว มัน ไม่ได้ตายถึงห้าหนแหละ ท่านยอหน่อยที่แรกนะ

ที่นี้ทางนี้ก็แรงใหญ่เลย มาแล้วผลให้ท่านฟังวันไหนก็เป็นผลอัศจรรย์จากหัวใจๆ แต่ท่านไม่ฟังแต่ผลซี ท่านฟังเหตุ การบำเพ็ญของเรามันหนักขนาดไหน เราไม่รู้ คือ เวลาทรมานหนักๆ ผลทางจิตใจได้ทุกวัน ไม่คลาดเคลื่อน เราก็เล่าแต่ผลที่ดีให้ท่านฟัง ที่นี้ท่านฟังไม่ได้ฟังแต่ผล ฟังเหตุ การกระทำของเรามันหนักเบาขนาดไหนบ้าง นั้น ท่านรู้ทั้งเหตุ ท่านคอยรู้เอาไว้

ท่านยกข้อเปรียบเทียบมาให้เราฟังเรายังไม่ได้ลืมนะ ม้าตัวมันคึกคะนองมาก เน้นว่าท่านว่าเวลาขึ้นไปกราบปั๊บๆ ม้าตัวไหนมันคึกคะนองมาก ไม่ฟังเสียงการฝึก ทรมานของสารเถิดเขาต้องฝึกกันอย่างหนัก ไม่ควรให้กินหญ้าไม่ให้กิน ไม่ควรให้กินน้ำ ไม่ให้กิน แต่การฝึกเขาอย่างหนัก จนกระทั่งมันลดยศลงๆ การฝึกเขาก็ลดลง จนกระทั่งมันทำงานได้ไม่ขัดข้องอะไรแล้วการฝึกอย่างนั้นเขาก็งดไป ท่านพูดเท่านั้น คือ ท่านเห็นเรานั่งตลอดรุ่งๆ ผลดีมาแล้วให้ฟังทุกวันๆ แต่ผลเสียคือธาตุชั้นธ ท่านย้อนเข้ามาหาธาตุชั้นธด้วยนะ

จึงว่าเวลาจิตของเรามันค่อยดีขึ้นแล้วก็อย่าฝึกเอาจนขนาดนั้น ให้เบาลง แต่ ท่านไม่ได้บอกอย่างนั้น ท่านบอกว่าการฝึกทรมานถ้าจิตใจมันลดยศลงการฝึกทรมาน ก็ให้ลดหย่อนผ่อนผันไปตามๆ กัน ท่านว่า ท่านพิจารณาทุกอย่างรอบคอบ แต่เรามัน ผลดีอย่างไรว่าแต่ผล ท่านย้อนหน้าย้อนหลังหมดเลย นั่นละครูบาอาจารย์ของคนเรา

ความเฉลียวฉลาดจอมปราชญ์อยู่กับท่าน แต่จอมโง่อยู่กับเรา ต้องได้อาศัยพ่อแม่ครูจารย์นี่ตลอด ท่านรอบคอบมากการฝึก ที่ไหนมันผาดโผนมากไปท่านก็รั้งเอาไว้ๆ แต่ที่ว่าจะอ่อนทางความเพียรนี้รู้สึกจะไม่มีแหละ มีแต่ต้องรั้งเอาไว้ๆ จิตก็ค่อยดีขึ้นเป็นลำดับลำดับ

จนกระทั่งฟาดเสียกิเลสพังทลาย ไม่มีอะไรเหลือเลยภายในใจ เราก็เคยพูดแล้ว มันถึงใจถึงได้พูดนี้ ชัดกันอยู่หลังวัดดอยธรรมเจดีย์ เอาจนกระทั่ง โห เหมือนว่าฟ้าดินถล่มเลยละ เวลามันเอากันจริงๆ กิเลสกับจิตขาดสะบั้นลงจากใจเหมือนฟ้าดินถล่มเสียวะ ดิถีผิงเลยเขียว นั่นละผลของการปฏิบัติ มันหนักมากทีเดียวเรา จากนั้นมาก็สบายมาเลยทีนี้ ไม่ปรากฏว่ากิเลสตัวใดได้แสดงฤทธิ์เดชขึ้นมาให้เห็นตั้งแต่วันม้วนเลื่องลงไปแล้ว แต่ความเพียรของเรามันหนักนะซี มันจึงย้อนเข้ามาแพ้วตัวเอง ธาตุชั้นธของเรา เพราะความเพียรมันหนักตอนต้น เวลาได้ผลก็ได้ แต่ผลของทางร่างกายนี้บอบช้ำ มันก็มีของมันขึ้นมา

จึงว่าหายสงสัยแล้ว ในโลกนี้เราหมดสงสัยทุกอย่าง เราพูดให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยตามกำลังความสามารถของเรา ก็ว่าหายสงสัยทุกอย่าง ไม่มีอะไรสงสัยแล้ว การบำเพ็ญก็เต็มเม็ดเต็มหน่วย ธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันแล้วไม่มีข้อสงสัยละทีนี้ จะเป็นก็เป็น จะตายก็ตายวันไหนก็ไป ไม่มีอะไรเสียดายกันเลย เพราะมันพอด้วยกัน จิตก็พอกับธรรม ร่างกายมันจะพอกับความกระทบกระเทือนถึงขั้นมันจะตาย เอา ตายไป จิตพอกแล้วไม่มีปัญหาอะไร เอา มันขนาดนั้นละทำความเพียร

เอาละวันนี้ไม่พูดมาก ให้ศีลให้พรเราก็ไปของเรา

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

สถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

จากเครือข่ายทั่วประเทศ